

तत इति ॥११॥२॥ सर्वैरन्वर्थैः चेदेकतास्मान्नादन्तन्त्रितेन कृतेः ॥३॥ यथोक्तेरिति स्तुत्यसिंहावलोकनन्यायिनिविशिचष्टि प्रवरमित्यर्थेन ॥४॥ श्रुतेरिति ब्रह्मप्रोक्तेः वेदोक्तेः ॥५॥ वरयप्रार्थयउप
सन्नीयव एनमंत्रात्प्रकृमीश्वरं लब्धुं ॥६॥ तेन विधिना ॥७॥ युक्तेन सन्नेहेन ॥८॥ ११०॥ १११॥ योनिनः योनेः ब्रह्मण इति शेषः ॥१२॥ ११३॥ ११४॥ ११५॥ ११६॥ ११७॥ ११८॥ इति पितृपुत्राणां दिक्

वासुदेव उवाच ततः सप्रयतो भूत्वा मम तात युधिष्ठिर ॥ प्राञ्जलिः प्राह विप्रर्षिर्नाम संग्रहमादितः ॥१॥ उपमन्यु उवाच ब्रह्मप्रोक्तेः विप्रोक्तेर्वेदे
दांगसंभवेः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातं स्तुत्यं स्तोत्राणि नामभिः ॥२॥ महद्भिर्विहितैः सत्यैः सिद्धैः सवार्थसाधकैः ॥ ऋषिणां तद्दिनाभक्त्या कृतेर्वेदकृतात्मना ॥३॥
यथोक्तेः साधुभिः ख्यातेर्भुविभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रवरं प्रथमं स्वर्गं सर्वभूतहितं श्रुतं ॥४॥ श्रुतेः सर्वत्र जगति ब्रह्मलोकावतारितैः ॥ सत्येस्तास्य मं ब्रह्म ब्रह्म
प्रोक्तं सनातनं ॥५॥ वक्ष्ये यदु कुलश्रेष्ठ शृणु स्वाविहितो मम ॥ वरयेनं भवं देवं भक्तस्त्वं परमेश्वरं ॥६॥ तेनेते श्रावयिष्यामि यत्तद्ब्रह्म सनातनं ॥ न शक्यं विस्तरा
तृप्त्वे वक्तुं सर्वस्य केनचित् ॥७॥ युक्तेनापि विभृतीनामपि वर्षशतैरपि ॥ यस्यादिर्मध्यमं तच्च सरेरपि न गम्यते ॥८॥ कस्तस्य शक्तुयादृक्कुशुणां कस्तस्यैव
माधवा ॥ किंतु देवस्य महतः संक्षिप्तार्थपदाक्षरं ॥९॥ शक्तिस्तद्वरितं वक्ष्ये प्रसादात्तस्य धीमतः ॥ अप्राप्य तु ततोऽनुज्ञानं शक्यः स्तानुमीश्वरः ॥१०॥ यदाति
नाभ्यनुज्ञातः स्ततो वै स तदा मया ॥ अनादिनिधनस्याहं जगद्योनेर्महात्मनः ॥११॥ नाम्नो कंचित्समुद्भूतं वक्ष्याम्यव्यक्तयोनिनः ॥ वरदस्य वरेणास्य विभ्वरू
स्य धीमतः ॥१२॥ शृणु नाम्नो न्वयं कृपां यदुक्तं पद्मयोनिना ॥ दशानामसहस्राणि यान्याह प्रपितामहः ॥१३॥ तानि निर्मथ्य मनसा दध्ना धृतमिवोद्धृतं ॥ गि
रेः सारं यथा हि मपुष्पसारं यथा मधु ॥१४॥ घृतासारं यथा मंडस्तथैतत्सारमुद्धृतं ॥ सर्वपापापहमिदं च त्वेदं स मन्विता ॥१५॥ प्रयत्नेनाधिगंतव्यं धार्यं च प्र
यतात्मना ॥ मांगल्यं पौष्टिकं चैव रक्षाघ्नं पावनं महत् ॥१६॥ इदं भक्त्या दत्तं यथा ब्रह्म धानास्ति कायच ॥ नाश्रद्धानरूपा यनास्ति कायजितात्मने ॥१७॥ यथा
भ्यस्यते ते देवं कारणात्मानमीश्वरं ॥ सकृष्णान्नं कयाति सह पूर्वैः सहात्मजैः ॥१८॥ इदं ध्यानमिदं योगमिदं ध्येयमनुत्तमं ॥ इदं जपमिदं ज्ञानं रहस्यमिदमुत्त
मं ॥१९॥ यं ज्ञात्वा अंतर्कालेऽपि गच्छेत्तत्परमां गतिं ॥ पवित्रं मंगलं मेध्यैकल्याणमिदमुत्तमं ॥२०॥ इदं ब्रह्मा पुनः कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ सर्वस्तवानां राजते
दिव्यानां समकल्पयत् ॥२१॥ तदा प्रभृतिं चैवायमीश्वरस्य महात्मनः ॥ स्तवराज इति ख्यातो जगत्पुत्रः ॥२२॥

लघुप्रदस्यार्थः ॥१९॥ यस्तु च सकृदधिगमेनाप्यस्य परमां गतिं गच्छेत्तैवेत्यर्थः पवित्रपापनाशकं मेघं यज्ञादिफलप्रदं मंगलं अभ्युदयकरं उत्तमं कल्याणं परमानंदरूपं ॥२०॥ २१॥ २२॥ ॥१॥